

PHẦN I.

ÂU-CƠ' S
LITTLE STORIES

*
**

NHỮNG CÂU CHUYỆN NHỎ CỦA ÂU-CƠ

(TTBG nhật nhạnh các bài viết nhỏ của Âu Cơ-- ĐỀ DÀNH CHO RIÊNG
MÌNH như một kỷ vật lưu lại về
một quãng sống 27 năm rất đẹp giữa hai mẹ con)

(Bản Anh ngữ: **Trần Nghi Âu Cơ**
Chuyên Việt ngữ: **Trần Thị Bông Giấy**).

□

LỜI GHI CỦA MẸ

Con thương yêu,

Nhớ, thuở trước, sau khi dịch xong bài FOR THE YOUNG MAN IN THE PHOTOGRAPH (Bác Thù), con đã từng nhiều lần nói với Mẹ: "*Con mong viết nhiều để Mẹ dịch hết sang tiếng Việt trước khi Mẹ chết!*"

Nhưng từ khi (không biết từ đâu mà) ***tình cảm con dành cho Mẹ*** tan vỡ (kể từ sau 10 ngày Bà chết --cuối tháng 11/2014, đến nay), Mẹ không còn hứng thú để dịch các bài Âu Cơ sang tiếng Việt nữa. Chỉ GOM GÓP lại những gì con đã gửi nhờ Mẹ chuyển ngữ, như một kỷ vật mang theo bên mình trên bước đường cô độc nay mai.

Đặc biệt chiều nay, Thứ Năm Feb. 18/2016, khi đang làm việc trên bài JUST A LITTLE LONGER (con viết vào mùa ThanksGiving 2012, rồi cũng do chính con tự mảy mò chuyển ngữ và lâu nay vẫn mong Mẹ điều chỉnh), thì con lên xin Mẹ NGỪNG DỊCH TẤT CẢ các bài của riêng con. Lý do: "*Mẹ dịch, con đọc thấy như không còn là bài con viết nữa!*", và "***Với lại, tư tưởng trong các bài viết ngày đó của con đã thay đổi.***" (Câu nói thứ hai làm nát tim Mẹ.)

Mẹ đáp: "*Mẹ làm cuốn này CHO RIÊNG MẸ.*"

Vài chục năm, có lẽ, sau khi xác thân Mẹ đã trở thành cát bụi, mong rằng những gì giữ lại từ tập sách này sẽ CHỈ CÒN LÀ MỘT NỖI NGÂM NGÙI -- chứ KHÔNG HỒI TIẾC-- trong lòng con khi nhớ lại những gì *thuộc về Văn Chương* mà Mẹ đã vun trồng cho con hai mươi mấy năm qua.

Và cũng mong khi ấy con sẽ **hiểu rõ ràng nỗi cô đơn đau khổ hiện tại** của một người-mẹ-nghệ-sĩ-nhà-văn chẳng những bị mất đi đứa con gái nhỏ, lại còn mất luôn cả *một-người-bạn-tri-âm-tri-kỹ trên-lãnh-vực-Nghệ-Thuật-Văn-Chương*.

Mẹ,

(Viết, buổi chiều Thứ Năm, Feb. 18/2016, San Jose.)

[]

